

[Jens Thomsen.]

Medlemmer ved Hjælp af Statens Midler tog en Kunde fra en Kollega — eller en Konkurrent, maa man vel hellere sige i denne Forbindelse. Et Firma i Kolding havde i længere Tid opkøbt Kreaturer til et Firma i Østrig og fik i Kommission 10 Kr. pr. Kreatur. En skønne Dag fik Kolding-Firmaet en Forespørgsel fra Firmaet i Østrig, om Opkøbet ikke kunde gennemføres uden Provision. Da Firmaet i Kolding ikke var i Stand til at gennemføre Forretningen uden at faa Omkostningerne dækket gennem Provisionen, gik Opkøbet over paa et af de Firmaer, der var Medlem af Eksportudvalget. Da Kolding-Firmaet stod uforstaaende over for denne Udvikling, indsendte det en Skrivelse til Eksportudvalget med Forespørgsel, om Udvalget gav Tilskud til Eksporten til Østrig. Da der intet Svar kom paa Forespørgselen, indsendtes en ny Forespørgsel med en udførlig Beskrivelse af Forhistorien. En Tid efter fik Firmaet en Meddelelse fra Generalsekretær Høgsbro Holm, som gik ud paa, at der ikke gaves Tilskud til Østrig-Eksporten. Denne Meddelelse fra Høgsbro Holm viste sig under Retssagen at være usandfærdig, idet Firmaet, der var Medlem af Eksportudvalget, havde faaet Tilskud af Udvalget til nævnte Eksport til Østrig, og det var udelukkende ved Hjælp af dette Tilskud, at Firmaet var i Stand til at tage Kunden fra Firmaet i Kolding. Jeg vil gerne her spørge, om en saadan Fremgangsmaade kan kaldes for fair, og om der findes en lignende Forretningsgang i andre Statsudvalg.

Vi maa ogsaa protestere mod den Sammenblanding af offentlige og private Midler, der til Trods for Afsløringen i Eksportsagen endnu ikke er bragt til Ophør. Denne Sammenblanding har fundet Sted i saa stor Udstrækning, at end ikke Udvalgets egne Medlemmer syntes at kende Grænsen mellem offentlige og private Midler. Da Udvalgsmedlemmerne i Retten blev spurgt, om Eksportørerne havde en Entreprise eller ej, svarede et Medlem ja, et andet nej. Resultatet af denne Forvirring blev imidlertid, at Eksportørerne i Eksportudvalget ikke fik Fragtrabatten fra Statsbanerne, som de ifølge en afsluttet Kontrakt havde Krav paa, og som enkelte Udvalgsmedlemmer allerede havde rykket Statsbanerne for. Forinden Bestemmelsen blev truffet i Eksportudvalget om, at nævnte Fragtrabat skulde tilgaa Udvalget i Stedet for Eksportørerne, var Sagen saa vidt fremskreden, at der i Statsbanerne allerede var udstedt Checks

til de private Eksportører; ja ikke nok hermed, enkelte Udvalgsmedlemmer maatte tilbagebetale til Udvalget store Beløb, som de allerede havde medtaget i deres skattepligtige Indkomst.

Jeg maa i samme Forbindelse minde om, at Generalsekretær Høgsbro Holm i Kalkulen over Eksportørernes Udgifter opførte 3 Kr. 75 Øre pr. Kreatur i Udlædeomkostninger i Belgien. Hr. Høgsbro Holm har i Retten erkendt, at han hele Tiden har været vidende om, at Udgiftsposten var fingeret, og at den kun var opført for at opnaa en større Fortjeneste til Eksportørerne. Det var Landbrugets betroede Embedsmand, der varetog Landbrugets Interesser paa denne Maade, samtidig med at han modarbejdede Landbrugets egen Andelsorganisation, D. L. K. Dette Modarbejde er gennemført saa systematisk, at D. L. K. endnu i Dag ikke kan faa Tilladelse til at sortere og aflevere sine egne Kreaturer til Tyskland til de Priser, som Regeringen har solgt dem til, til Trods for at D. L. K. i Aarevis har ansøgt derom.

Da Kritikken over Eksportforholdene rejstes, lovede Landbrugsministeren en grundig Undersøgelse af Forholdene. Undersøgelsen gik for sig paa den Maade, at han overlod den til Eksportudvalget sely. At denne Undersøgelse resulterede i en Frifindelsesdom over egen Virksomhed, var selvfølgelig, men den Redegørelse, som Generalsekretær Høgsbro Holm i den Anledning udarbejdede, og som blev tiltraadt af Landbrugsministeren og Hr. Hauch, blev i Retten karakteriseret som værende i Bund og Grund vildledende og urigtig. Under Forhandlingen om Eksportsagen udtalte Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brorsen — det findes Sp. 635 i Rigsdagstidende for 1934—35 —, at Høgsbro Holm ikke kunde arbejde for Landbruget, saafremt han ikke blev rensset for Valdemar Thomsens Beskyldninger. Jeg vil nu gerne spørge det ærede Medlem Hr. Brorsen om hans Opfattelse af dette Spørgsmaal i Dag. Kan Høgsbro Holm arbejde for Landbruget efter de Kendsgerninger om hans Virksomhed, der er bevist under Rets sagen? Nu drejer det sig ikke om Beskyldninger, nu drejer det sig kun om konstaterede Kendsgerninger. Jeg synes, det er en Haan mod dansk Landbrug, at den Mand, der har varetaget Landbrugets Interesser paa den Maade, fremdeles skal være Landbrugets Tillidsmand ved Handelsaftale- og lignende for Landbruget livsvigtige Forhandlinger.

Da D. L. K. indgav et Tilbud om at